Jt. Tullius in fine li. de senectute

Efferor equidē studio prēs m̄os quos colui et dilexi nō solū quos ipē cognovi sȝ illos etiā de quibus audivi et legi. Ad quos quidē me pficiscentē nemo sane retrahē potit quỹmo siquis m̄ deus largiat̃ ut ex hac etate resenescam et in cunis vagiam valde renuerem. Nec vō velim q̄i decurso spatio ad carceres a calce revocari. Eiusdē h̃ eiusdē modi quid nō potius contēmo di. Idem in eodem

Neqȝ me vixisse penitet q̄m ita vixi ut nō frustra me natū existimem. et ex hac vita sic discedo tamqȝ ex hospitio nō tamqȝ e domo. Commorandi enī nā diversoriū nob nō habitandi hic palatiū dedit.

Ad preclarum diem cum in illud animorum
i. decorum vel animarum vel illustrium virorum
proficiscar cum me mortuorum. Cuius ex
hac turba et colluvione discedam
proficiscar non ad eos solum viros de quibus
ante dixi verum etiam ad Cathonem meum
quo nemo melior natus est etc.

Idem 2o de officiis. Qui se metui vo-
lunt et a quibus metuantur eosdem metuant
ipsi necesse est. Et hoc exemplificat
de dionisio qui cruciatu timoris
angi solitus erat minus quam cultros raso-
rios metuens candente carbone capil-
los adurebat quia non audebat permitti
ab aliquo barbam radi etc.

Idem. Cum quem docilem vis facere sil
et attentum facias. Nam et is maxime do-
cilis est qui attentissime paratus est audire.
Attentos auditores facies si ea quae dicturi
sumus nova magna et contra demonstrabimus.
Et nos benivolos facies si apte et bre-
viter summam causae exponamus.